

benhavn ctr. provins, har man fordelt dem med halvdelen til hver.

Gruppe 7. En så ukendt gruppe, at det er helt umuligt at opstille nogen form for beregning. Der er her tale om, at der er ca. 3.000 sociale ansøgere, der ikke har søgt abort, og som ikke har fået hjælp af „rådighedsbeløbet“, jfr. foran punkt 5, heraf lever en del af offentlig hjælp af en eller anden art. Der er desuden en gruppe kvinder, der bliver uønsket gravide, men som blot affinder sig hermed og ikke for tiden finder anledning til at rette henvendelse til mødrehjælpen om nogen form for hjælp. Endelig et antal kvinder, der for tiden angives at få svangerskabet afbrudt i udlandet.

Fødselstallet er fra 1966 til 1968 faldet med 15,7 pct. Mødrehjælpen samlede ansøgertal er fra 1966 til 1968 ikke faldet mere end 3 pct. Faldet i fødselstallet er lavere for ugifte, specielt de unge, og mødrehjælpen søges i stigende grad af denne kategori. Man har herefter ment at burde reducere det forannævnte samlede antal, 8.640, med 10 pct. Antallet af mulige abortansøgere vil efter disse beregninger således andrage ca. 7.800.

Går man ud fra, at 25 pct. af disse kvinder vil søge abort ved en ny lov, vil det betyde *knap 1.700 flere abortansøgere årligt i København*. Da man er klar over, at der kan være nogen overlappning mellem de fire første grupper og gruppe 5, har man imidlertid ment det rimeligt her at regne med en stigning på 10 pct. fra de i gruppe 5 anførte kvinder i stedet for 25 pct.

C. Stigning i det absolutte antal af samråds-sager.

Det vil herefter sige, at der med de givne forudsætninger må antages at ske en stigning i det absolutte antal af ansøgere, hvis sag skal behandles i samråd, med *ca. 1.100 årligt*.

II. Provinsen.

A. Sager, der efter forslaget ikke skal samrådsbehandles.

For provinsen skal anføres følgende:

Antallet af sager, der efter forslaget ikke skal samrådsbehandles, fremkommer således:

1. Ansøgere over 35 år	804
2. Ansøgere med mindst 4 hjemmeværende børn	900
	I alt

1.704

Herfra går overlappning = 346 og 15 pct. af 1.358 = 203, det vil sige i alt *besparelse i samrådsbehandling 1.155*.

B. Forventet stigning i abortansøgetallet.

Man har herefter opstillet de samme grupper som for København ved forøget ansøgetal og når her til følgende tal:

1. Ugifte under 18 år	1.059
2. Gifte under 18 år	64
3. Ugifte enlige over 18 år	2.732
4. Enlige tidligere gifte	387
5. Kvinder, der har modtaget hjælp af det særlige rådighedsbeløb	2.049
	6.291
6. Illegale aborter	4.270
÷ 10 pct.	1.056
	I alt

9.505

7. En uforudselig gruppe.

Hvis 25 pct. af disse kvinder (dog 10 pct. for gruppe 5, jfr. det under København anførte) henvender sig om abort, vil det betyde *en stigning i abortansøgerantallet på 2.100 årligt*.

C. Stigning i det absolutte antal af samråds-sager.

Den samlede stigning i antallet af samrådsbehandlede ansøgninger i provinsen skulle herefter være *945*.

Ad spørgsmål 8.

Såfremt „den sociale indikation“ medfører henvendelser fra flere klienter, vil det medføre et forøget behov for socialrådgivere.

Det er imidlertid ikke muligt at bedømme, hvor mange kvinder der vil anmode om abort med de sociale forhold som hovedårsag.

Mødrehjælpen har derimod forsøgt generelt at vurdere behovet for socialrådgivere ved gennemførelse af den foreslåede lov.

Udover, hvad der kræves af ekstra personale på grund af det førnævnte forventlig forøgede ansøgetal, jfr. besvarelsen ad